

ÚTERSÝ LIST

dvoměsíčník občanů městečka Úterý ••• od roku 2012

Vážení čtenáři,

v poměrně krátké době se Vám do rukou dostává další, tentokráté řádné číslo Úterského listu. Jak už jsme Vás informovali, List se stává nezávislým médiem, které si mimo jiné musí sehnat prostředky na tisk a distribuci. Proto jsme měli obrovskou radost, když se nám v uplynulém týdnu podařilo získat na základě grantové žádosti finanční podporu od Nadace Via a jejího programu „Města z jiného těsta – Rychlé granty“. Nadace, která tímto programem podporuje „otevřenou diskusi o tématech veřejného zájmu“ přispěje v tomto roce na výrobu Listu a organizaci přednášky na téma Územního plánu.

Územní plán se stává jedním z důležitých témat, kterým se chceme v několika číslech věnovat. Je to dokument důležitý pro další rozvoj obce. Dobře zpracovaný plán může rozvoji obce prospět, špatně zpracovaný plán obci nepomůže, v nejkřiklavějších případech ji může i poškodit. Proto si budeme všimát toho, jak obec při zadávání a přípravě současného územního plánu postupuje a zda je občan plně informován.

Otiskujeme druhou část rozhovoru se starostou obce Svojšíň o komunální politice a svobodě slova. Navazujeme i dalším tématem, věnujeme se opět úterské škole – dostali jsme zajímavý dopis jedné z našich čtenářek, který otiskujeme v plném znění a reagujeme odpovědí člena redakce. Téma školy nelze považovat za uzavřené, naopak je pro nás přesně tím tématem veřejného zájmu, který si zaslouží maximálně otevřenou diskusi. Škola pravděpodobně stojí v těchto dnech na velmi vážném rozcestí, je personálně takřka vyprázdněna a bude třeba ji znovu „naplnit“. Přejeme zastupitelstvu, a zejména starostovi, aby ve věci školy rozhodli moudře, s ohledem na všechny známé skutečnosti a ve prospěch všech úterských dětí.

Vážná témata se i v tomto čísle snažíme odlehčit poutavými reportážemi z motoristického prostředí, exkluzivním rozhovorem s nevšední zahradnicí, radou jak si poradit s jarním kašlem a pozvánkami na kulturní akce v širokém okolí.

Přejeme hezké čtení a více Slunce!

Ida Kaiserová

Jubilea

V následujících měsících se životních jubileí dožívají tito naši spoluobčané:

Drahomíra Böhmová (1.6.)	Helena Straková (22.6.)	Jiří Vrba (16.7.)
Tamara Pelánová (3.6.)	Václav Bulíř (30.6.)	Jiří Fux (18.7.)
Libuše Koutná (6.6.)	Vladimír Lingr (5.7.)	Václav Hejsek (29.7.)

Občas se stává, že někteří naši spoluobčané mají pocit, že jsme na ně s gratulací zapoměli. V naší rubrice nyní přejeme těm, kteří se dožívají 60., 65., 70. a každých dalších narozenin. Pokud tedy neslavíte „kulaté“ nebo „polokulaté“ jubileum, svoje jméno zde ne-

najdete. Zároveň prosíme všechny chataře a chalupáře – pokud chcete být zařazeni mezi jubilanty, kontaktujte nás na emailové adrese utersky-list@centrum.cz nebo sdělte tuto informaci kterémukoliv členovi redakce. Děkujeme.

Veteráni v Úterý

16. května byly již podruhé v Úterý k vidění naleštěné kapoty a plechy automobilů a motocyklů s velmi starými daty výroby. Tyto stařenky a stařečkové vyrazili znovu v rámci akce „Úterský kopec“ na jízdu přesnosti. Cílem tohoto klání je zajet dvakrát trať dlouhou jeden a půl kilometru za stejný čas. Na start se postavilo 11 závodníků v kategorii motocykly do roku 1948, 22 motocyklů od roku 1949, 9 automobilů do roku 1948 a 22 automobilů od roku 1949. Různí řidiči volili různé taktiky – někteří si serpentiny na světecké silnici vychutnávali vyhlídkovým tempem, jiní je prolétli doslova na plný plyn.

A výsledky? V kategorii motocykly od roku 1949 první místo obsadil Jan Míka s Jawow

ČZ-250, který zajel obě kola v naprosto shodném čase. Kategorii motocyklů do roku 1948 vyhrál Lukáš Nový s motocyklem B.S.A. M20 s rozdílem časů 51 setin sekundy. Mezi automobily s rokem výroby do roku 1948 se na prvním místě umístil Josef Halama s Tatrou 54 (rozdíl 62 setin sekundy) a titul vítěze v kategorii automobilů s rokem výroby od 1949 si odnesl Jiří Koutný s Volvem P 1800 (rozdíl 4,9 sekund).

Počasí pořadatelům přálo a tak nezbývá než doufat, že si závodníci i diváci celou akci užili a příštího ročníku se zúčastní opět v hojném počtu.

Katka V.

Enduro cross country

Předposlední květnovou sobotu patřila trať u bývalého statku v Úterý příznivcům terénních motocyklů. Enduro team Klatovy společně s Moto KVK, Jiřím Koutným, Motokrosem na Cechu, Janem Maškem a partou ze Stříbra připravili na letošní rok seriál šesti závodů v cross country ETK – MTZ MOTO-TECHNIKA CUP 2015. A právě tady probíhal druhý závod tohoto seriálu. V prvním závodě, zahrnujícím kategorie Hobby E1, E2, E3 a Ladies odstartovalo v deset hodin 109 mužů a 4 ženy, na start druhého závodu se v kategoriích Open, Super Hobby, V40 a V50 posta-

stavilo hodinu po poledni 91 borců. Mezi startujícími bylo i devět mužů a jedna žena z Německa. Každý závod trval 100 minut a nejlepší závodníci stihli za tento časový úsek projet více než čtyřkilometrovou trať čtrnáctkrát. Nejrychlejší kolo zajel v čase 7 minut a dvě sekundy Patrik Liška (kat. Open).

Na nejvyšší příčky stupňů vítězů se nakonec postavili: Zdeněk Lokajíček (kat. E1), Robert Seemann (kat. E2), Michal Záleský (kat. E3), Hana Jeřábková (kat. Ladies), Patrik Liška (kat. Open), Lukáš Fajk (kat. Super Hobby), Tomáš Novák (kat. V40) a Otto Reitberger (kat. V50). Prvních pět závodníků

v každé kategorii si odneslo poháry a ceny od sponzorů, hlavní cenou celého seriálu je motocykl BETA 300 TRIAL EVO 2t věnovaný firmou G-MAR Karlovy Vary.

Několik set přihlížejících diváků si jistě užilo nejen podívané na spoustu výborných sportovců a někdy i dramatických výkonů, ale i bohatého občerstvení a zmrzliny, která všem v krásném, téměř letním, dni přišla k chuti.

Přejeme všem závodníkům i v dalších částech seriálu mnoho úspěchů.

Katka V.

Mistrovský varhanní kurz už počtvrté

První červencový týden, konkrétně 1.-5. července, se v našem městě bude již počtvrté konat Mistrovský varhanní kurz, určený pro české i zahraniční studenty varhanní hry. Předpokládá se účast 10 českých a 10 zahraničních varhaníků. Tématem letošního ročníku budou tokáty 17. století, zejména díla G. Frescobaldiho, P. Quagliatiho, G. Muffata a J.S. Bacha. Lektorem bude stejně jako vloni italský profesor Edoardo Bellotti, působící na univerzitě v Rochesteru v USA. Během kurzu navštíví účastníci také varhany v Kladrubském klášteře a poslední den pak i varhany v pražské Loretě a Týnském chrámu. Po-

drobnější informace o kurzu můžete najít na: <http://mvk.utery.eu>.

Součástí kurzu budou také dva koncerty: závěrečný koncert účastníků v kostele sv. Jana Křtitele v Úterý, který proběhne ve čtvrtek 4. července od 19,30 hod., a varhanní recitál Pavla Svobody v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plasích, který se uskuteční 16. srpna od 18 hod. v rámci festivalu Devět týdnů baroka. Na oba koncerty jste srdečně zváni!

Mistrovský varhanní kurz pořádá Úterský spolek Bart společně s Českým varhanním festivalem. Partnerem projektu je Plzeň EHMK 2015, projekt je finančně podpořen z Česko-německého fondu budoucnosti.

T. Kaiser

Nejen o svobodě slova se starostou Svojšína panem Karlem Petráněm (2. část)

Přinášíme vám druhou část rozhovoru s panem Petráněm. Pro další informace o Svojšíně a aktivitách v něm doporučujeme navštívit obsahově bohaté stránky obce: www.svojsin.cz.

A pokud jste ve Svojšíně ještě nebyli a chcete si udělat pěkný výlet a prohlédnout zámek, skvělou příležitostí by mohla být návštěva tradičních Zahradních slavností, které se letos konají první dva srpnové dny.

zámek Svojšínský

Bylo těžké stát se starostou Svojšína?

Byl jsem v jistém hendikepu. Revoluční doba už byla pryč a moji předchůdci již měli možnost něco udělat. I proto, že drželi ruce nad obecní kasou. Mohl jsem tedy nabídnout jen své myšlenky. Ale pokud jim maximálně věříte a dáte do toho vše, nakonec se vám to podaří.

Předně jsem napsal program, což tu nikdy nebylo zvykem. Ostatní se to pak také naučili a později začali psát své, ale kdyby nebylo toho prvního, nejsou tu zřejmě dodnes. A mimo to jsem začal vydávat i zde občanský zpravodaj. V něm jsem se mj. zastupitelstva ptal, kde skončily peníze za akcie energetických společností, které po revoluci stát obcím rozdál. Akcie rozumně neinvestovali, prodali je za 2,5 mil. a co se za ně pořídilo, doteď není jasné. Zastupitelstvu to bylo samozřejmě nepřijemné, ale to vše až po tom, co jsem vyčerpával své vstřícné návrhy pomoci. Nejsem laciným kritikem, který sám není schopen něco nabídnout. Mnoho věcí, které dělám dnes jako starosta, jsem už dříve prováděl v občanském sdružení. Podstatné je to, že každý dnes může jasně vidět, co se s obecními penězi děje. Tato transparentnost je mým krédem a zřejmě i díky tomu jsem starostou už čtvrté volební období.

Jak snášíte kritiku své práce?

Mně kritika nevádí, pokud vás posune někam dále. A pokud nejde o unfair tlachy a lži, k čemuž se také někteří jednotlivci uchylují. Rozhodně podporuji občanské aktivity, pokud tu jsou a naopak k tomu lidi vyzývám a nutím. Říkám: děláte málo, zajímáte se málo, jste málo aktivní.

Pokud se rozhodnete pro nějakou velkou věc, jako je investice v obci a pak slyšíte námitky z různých stran a vidíte, že kritiků je mnohonásobně více než těch, kteří vaši aktivitu hodnotí dobře, musíte zpozornit. Pokud se však rozhodnete všechnu tuto kritiku brát na lehkou váhu, pak zafunguje cosi jako volební „chemie“ a to je váš konec.

Nakonec, ať se řeči vedou jakékoliv, tak ten, kdo má hodit volební lístek do urny, se na jednu zamyslí. Může vás předtím pomlouvat v hospodě, vlastně vás nemá ani moc rád, ale vidí, že na rozdíl od ostatních jste něco ve vši dokázal. Já jsem často před volbami cítil takové množství kritických hlasů, že jsem si říkal, „teď musí zvolit někoho jiného“. A pak jsem získal víc hlasů než dříve a v posledních volbách úplně nejvíce.

Z nárazek ve vašem zpravodaji jsem vytušil, že předvolební atmosféra byla bouřlivá.

Volby na vesnici se vždy prožívají bouřlivě. Přeci jen, na venkově se toho tolik neděje a volby jsou svým způsobem událost. Ale za 14 dní se na to zapomene a volby už nikoho nezajímají. Drtivá většina lidí se stará jen o sebe a těch, kteří skutečně chtějí pracovat pro druhé, je strašně málo. A ti, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas, jsou tak dva, tři. A stále musí přesvědčovat zbylých sedm, aby také šli něco dělat.

Zájem řady těch, co kandidují, není ani tak o práci, ale spíše cítí možnost zvláštní moci nad druhými a doufají, že si možná taky budou moct něco pro sebe... Já vždy na první poradě s novým zastupitelstvem vysvětlím plány naší práce do budoucna a pak vyzvu ostání, ať se vyjádří. Většina mlčí a pak někdo poví: „Tak já bych se chtěl zeptat, jestli mně už konečně prodáte tu parcelu...“ a hned je jasno, proč kandidoval. Tento zistný zájem se po čase vždy projeví a bývá to častá motivace.

Shánět pomocníky je tedy těžké i u vás.

Lidé na venkově se přeci jen více ztotožňují s místními problémy. Jsou více schopni se sami starat o svůj prostor a pokud je požádáte, na brigádu nakonec přijdou. Ve městě si lidé zvykli, že vše za ně udělá nějaká servisní organizace a to porušuje sepětí s místem, kde žijí. My chceme pracovat tak, aby naše vesnice nezanikla. To předně znamená školu a její udržení. A potřebujeme pěstovat soukromou péči dětí k místu. Ne aby vyrostly, odstěhovaly se do města a úplně se odstříhly. Pokud tu chceme lidi udržet, musíme jim to vštepovat už od mala. Do všeho, co děláme, co nejvíce děti zapojujeme – sázíme s nimi stromy, v místním rozhlase hlásí děti, zpravodaj je skoro z poloviny vytvářen školou a nikdo jim do toho nijak nezasahuje.

Jde o to, aby každý člověk, nezávisle na tom kde žije, dokázal rozhodovat o svém vlastním životě a to na tom místě, kde se nachází. Aby byl platný tam, kde je. A já jsem naprosto spokojen se svým životem, protože konečně můžu svoji energii věnovat maximu toho, co jsem schopen udělat.

Zřejmě nejviditelnějším výsledkem vaší snahy je opravený zámek.

Zastupitelstvo – přesněji řečeno jeho jádro, čtyři, pět lidí – tu funguje tak dlouho, protože jsme nastavili koncepci našich snah. Chtěli jsme opravit zámek ne jen jako budovu, ale dát mu i nějakou náplň. A to bez koncepcí nelze. Základní chybou mých předchůdců bylo, že neměli vizi. Když byla někde díra, zalepila se a to jim stačilo. To je však pouze oprava mrtvé hmoty. My jsme postupovali souběžně jak po stránce materiální rekonstrukce památky, tak jsme zároveň hledali náplň objektu. K tomu je potřeba mít systém, jenž musí vytvořit právě představitelé. Něco takového neuděláte s padesáti lidmi v hospodě. A pokud v obci osvětlené zastupitelstvo chybí, pak se musí najít společnost lidí, kteří tu nemovitost koupí nebo si ji pronajmou a začnou do ní vkládat své prostředky a úsilí. Tady ve Svojsíně jsme se rozhodli vlastnit zámek jako obec. Jsme malá obec, proto to není vůbec snadné, ale myslím, že dnes jsme už velkým příkladem pro okolí. Málomkdo chápe, jak se nám, s naším omezeným rozpočtem, obnova daří.

Na zámku máme jednak stálou expozici předmětů, které se nám podařilo získat zpět a také každý rok jednu nebo více putovních výstav. Zámek je otevřený po celou sezónu, máme tam kafeterii, vybudovali jsme společenskou místnost pro potřeby všech a snažíme se přimět místní, aby celý tento projekt vzali za vlastní. Často se vedou řeči jako: „To je ten Váš zámek, VY tam dáváte NAŠE peníze,“ atd. Já musím přesvědčovat nenásilně tím, že takového člověka dostanu na pořádanou akci a on pak vidí, jak je to tam krásný. A pak mu třeba přijdou příbuzní a on je může vzít na zámek pochlubit se. To je moment, kdy se ten člověk přerodil a bere zámek za svůj.

Jak by jste pojmenoval hlavní rizika rozvoje vesnice současnosti?

Rizika vidím ve dvou základních principech. To první jsem už zmínil – pokud sami lidé na vesnici nebudou usilovat o to, aby si minimálně udrželi svůj současný standart. Takže

u nás musíme předně bojovat o zachování školy. Musíme bojovat o poštu, musíme se snažit, aby tu mohl někdo provozovat živnost, obchůdek, hospodu nebo něco, kde by se lidé mohli scházet – a třeba i kritizovat mojí práci. A samozřejmě podpora občanských aktivit. Spolků tu máme dost – hasiči, myslivci, včelaři, rybáři, a máme tu i dvě občanská sdružení. Jedno jsem založil já, Sdružení za obnovu vesnice a pak Spolek kostela ve Svojsíně. Tyto aktivity, vždy s pomocí radnice (nemůžeme bojovat proti sobě), se snaží zachovat to, co tu je. My sami sobě.

Druhé riziko je ten fakt, že mnozí politici mají stále v hlavách představu slučování vesnic a to hrozí permanentně. Vždy se ve sněmovně najde skupina poslanců, kteří chtějí vše řídit absolutně, až do těch nejmenších detailů. Jakmile toto připustíme a přestaneme být aktivní, pak se to i skutečně stane. A zavře se pošta, zavře se škola, protože se bude argumentovat ekonomicky. Shrnu to – permanentní tlak politiků a apatie lidí.

Jste zklamán z polistopadového vývoje?

Nic není jen černobílé. Odmítám pausalizace, protože důležité je, že každý člověk má šanci společnost změnit, pokud začne sám u sebe. To je základní kámen – to, a fungování rodin. Lidé mají tendenci vinit ty druhé. Proč by o sobě říkali, že jsou špatní tátové, když je jednodušší říct, že za to může někdo jiný. Nástroje změny, které máme, to jsou jednak volby a pak občanské aktivity – abychom se neomezili jen na volební právo a pak se čtyři roky nezajímali. Nesmíme nechat politikům klid a proto dnes obce spolupracují, jako ve Svazu místních samospráv, který je přeci jen jinak zaměřený než Svaz měst a obcí, který z principu nemůže dobře hájit zájmy malých obcí.

Chci využít té určité svobody, která tu je a proto neztracuji současný vývoj, jako někteří, ale samozřejmě nejsem ani spokojen, protože mnohé jsme si představovali jinak. Ale to už se dostáváme do vlivu mezinárodních skutečností. Jsme například sou-

částí EU, jenž nás nutí dělat věci i naprosto absurdní. Já mohu měnit věci na úrovni rodiny, obce, ale nemohu měnit vývoj tohoto světa, jenž ovlivňuje několik málo mocných.

Máme dnes svobodu slova?

Osobní svobodu slova máme určitě. Ale svobodu nezávislých sdělovacích prostředků absolutně ne. Nemůžu říct, že by v mediích komentátorům přímo zakazovali něco psát. Píše se otevřeně o mnohých problémech, ale spíše poznáte onen tlak mezi řádky. Mnozí komentátoři totiž píší totálně servilně. Např. o romském problému, nebo o sociálně vyloučených lokalitách se píše úplný opak toho, co je v realitě pravda. A to mě vadí. Tam je zřejmé, že komentátor se bojí napsat pravdu, protože nechce přijít o práci. Dokud jde o obecná témata, tak svoboda funguje dobře, ale když se dotkne nějakého tabu, každý přibrzdí.

Kdyby už někdo řekl všem těm politikům z agendy lidských práv, jako byla Stehlíková, Kocáb nebo Dienstbier, aby se ptali těch, kteří s těmi lidmi opravdu pracují. Stále vznikají nové strategie a stále začleňují a začleňují, ale špatně a výsledek se nedostavuje. Jak by ne, když je to vše založeno na lži. A to je pro mne stejně zlé, jako bylo zatajování pravdy před rokem 89.

S přáteli se samozřejmě často bavíme o mezinárodní situaci, o tom, že mnoho věcí není tak, jak si představujeme, ale to jsou věci k debatě. Podstatné je, že i my sami můžeme spoustu věcí změnit – ve svém okolí, v obci nebo rodině. Pokud nám jde o posun věcí dopředu, o svobodu, o to, aby naši potomci na tom nebyli hůř, než dnes my, je nutné zdůrazňovat, že nikdo není bezvýznamný. A pokud sami nebudeme lhát. Těžko požadovat svobodu slova ve společnosti, když já sám ji uplatňovat nebudu. Když v hospodě budu mít řeči o svobodě a přitom budu cenzurovat vlastní plátek. A každý ať nejprve přemýšlí o tom, jak sám může být společnosti platným.

Děkujeme!

C.Kozák

Potřebuji, aby zahrada byla barevná.

Kdo jen trochu znáte Teplou, určitě jste zaznamenali jednu podivuhodnou zahrádku. Každého kolemjdoucího překvapí svojí nevšední výzdobou, je totiž plná rozličných ozdob, koulí a netradičních doplňků. A protože jsem byla zvědavá, kdo se o ní stará a proč, vydala jsem se za její opečovatelkou paní Lydií Mundilovou.

Před sebou mám fotografii jednoho z Vašich výtvorů. Je to mohutný sloup z ledu, vysoký přes dva metry. Jak vznikl?

Nechám vždy zmrznout vodu v kbelících a ty pak vyklápím jako bábovky (někdy je potřeba k tomu mít ještě hrnec s horkou vodou, aby se led z kyblíku uvolnil). Tak na sebe navrším hromadu ledu vysokou, jak je potřeba. Je to taková ledová skalka. Když jsem jí dělala, sotva jsem nahoru dosáhla.

Jak dlouho jste jí dělala?

Musí být zima, pak to jde rychle. Letos to nešlo, pořádně nemrzlo. Tuhle skalku jsem dělala asi před třemi lety.

Co způsobí, že led pěkně drží u sebe?

Než to dávám k sobě, trochu to postříkám nebo namočím vodou. A pak k tomu mohu lepit co chci. Další malé bábovičky, nebo třeba někde ulomím rampouchy a vodou je tam přilepím.

Když jsem to měla hotové, udělala jsem ještě jednu růžovou skalku z ledu. Tam jsem použila vodu z řepy. Každému se to líbilo, byla to legrace.

Vaše zahrada je výjimečná tím, že zde používáte spoustu skleněných koulí, umělých květín, ale i jiných roztodivných doplňků. Proč to tak děláte?

Kytka chvíli kvete a potom je zase šedivo. Já potřebuji, aby byla barevná zahrada! A pro oživení Tepelska. Někteří říkají, že to mám nechat přírodní. Ale když tady to tolik nekvete, jako jinde, kde je víc teplo!

Kolik máte skleněných koulí?

Těch červených 9. Kupovali jsme je na hranicích s Německem, směrem na Broumov. Ještě bych přikoupila, ale už tam mají zavřeno. Jednou jsme si tam koupili trpaslíka, jak sedí na praseti, ale byl to nekvalitní plast a hned se to rozbilo. V Tachově možná ještě nějaké pohraniční obchody jsou.

Zaslechla jsem, že se těm koulím říká magické. Myslíte, že mají nějaký vliv na to, jak se zahradě daří?

(směje se) To určitě ne, to jediné náš Stvořitel! Celou tuhle kytíkovou výzdobu dělám k chvále našeho Stvořitele. Dříve jsme museli o Pánubohu mlčet, ale teď můžeme přece něco říct! V květech Ho obdivuji.

Tak třeba o Velikonocích, kdy se připomíná ukřižování Ježíše, dávám všude vajíčka. Dávám plastová, aby se tak rychle nerozbila. No a když se zničí, zase přikoupím.

Na Vánoce zase větším na stromy různé krabičky obalené ozdobným papírem a koule.

Kolik času zahradě věnujete? Je to Váš hlavní koníček?

Já si také ráda pletu a čtu Bibli. Hodně to střídám, protože jsem už někdy dost unavená. Hodně pleji, přesazují a vysazují.

Jakou máte ráda kytku?

Kytku mám ráda obyčejnou. Kopretiny. Ale ty moc dlouho nekvetou. Jiřiny bych také měla ráda, ale tady v té zimě vůbec nemohou být. Růže taky ne, všechny mi vymrzly. Mám hodně ráda třeba floxy. Také přisazují mačešky, pěstují si je ze semene.

Co jste vystudovala?

Mám zemědělskou školu.

Pracovala jste v zemědělství?

Doma jsme měli hospodářství. Později jsme museli do státního statku.

Jak dlouho žijete v Teplé?

Od té doby, co jsem se v roce 1970 vdala. Před tím jsem žila v Konstantinových Lázních. Doma v hospodářství byla těžká práce. Ve statku jsem potom nemusela tolik dít. Ale tatínka to, že musel do statku, dost trápilo.

Do Konstantinových Lázní přišli rodiče po odsunu?

Ano. Po válce se sem takto od nás vrátilo několik celých vesnic. My jsme se sem do Čech vlastně vrátili. Moje rodina musela odejít pro víru, v době Jana Amose Komenského, do ciziny. Do středního Slezska. Vzali s sebou jen hrst hlíny. Málem nás nejdříve odvezli na Sibiř, ale Pánbůh to zařídil jinak.

Děkuji Vám za rozhovor.

Kamila Kozáková

Keramika u „Kašpara“

V sobotu 2. května po delší odmlce opět ožilo regionální komunitní centrum na Vidzíně. Pod vedením Stáni Tučkové a Ivy Ondryášové se tu konal další z workshopů, tentokrát na téma výroba keramických krmítek a pitek pro ptáky. Sešli jsme se tu v počtu asi dvaceti žen a dokonce i jednoho muže, abychom se pokusili více či méně úspěšně uplácat z keramické hlíny něco pro opeřence. Během několika odpoledních hodin tak ve velmi příjemné atmosféře vznikly fantastické stavby, které po usušení, vypálení a naglazování zajistě stanou ozdobou našich zahrádek.

Děkuji lektorkám za nekonečnou trpělivost, s níž nám pomáhaly tvořit naše umělecká díla a doufám, že se zase brzy sejdem v hojném počtu při některém z dalších kurzů.

Katka V.

Hledání ztraceného času v jednom domě v Úterý

Když Úterský spolek Bart začal kupovat dům Na Růžku, tak se zdálo, že k objektu neexistuje žádná dokumentace. Na popud informovaného jsem se vypravila do archivu na radnici s tím, že by se tam snad něco mohlo najít. Po chvíli pátrání a s laskavou pomocí paní Koutské jsem objevila v tlustých balících tzv. objemovou studii na „Rekonstrukci hospody“ v domě čp. 69, vypracovanou v roce 1973. V ní stručný popis objektu, pár výmluvných fotografií o špatném stavu budovy a výkresovou část. A několik nahrubo načrtnutých skic, jak by jednou zrekonstruovaná budova s dvorním traktem mohla vypadat. Napřed jsem zajásala, že mám v ruce podklad pro stavební dokumentaci, bez které nelze získat stavební povolení a potažmo ani žádat o dotace na rekonstrukci. Pak jsem ale zjistila, že ve studii není zaměření objektu a při představě, jak za desítky tisíc najmeme projektanta, aby měsíc zaměřoval dům od dvoupodlažních sklepů, přes rozsáhlé přízemí až po velké půdní prostory, mě jímala hrůza.

Na úvodní stránce studie mě zaujala jména projektantů, pracujících tehdy pro SÚRPMO – Státní ústav pro rekonstrukci památek, měst a obcí, a napadlo mě zkusit na internetu ty osoby dohledat, i když už musely být dávno v důchodovém věku. Našla jsem jméno Jiří Jiroutek, dokonce i s titulem ing. arch. (to by odpovídalo) a stále činným ve svém oboru v Praze. Směle jsem mu zatelefonovala a slovo dalo slovo a začal se odvíjet zajímavý příběh. Pan Jiroutek byl velmi potěšen vzpomínal, jak jako student ČVUT s kolegy a kolegyněmi dostali svůj první úkol – zaměřit všechny stavby na náměstí v Úterý a na některé vypracovat studie budoucího využití. (Ale to je vyprávění pro příště.)

Vzpomněl si, že v roce 1970 jeho kolegové všechny budovy na náměstí zaměřovali, mezi nimi i ing. Bílý, který to martyrium s metrem, tužkou a papírem v ruce tehdy podstoupil, a odkázal mě na nástupní firmu SÚRPMO

a Národní památkový ústav v Praze. A výkresy s podrobným zaměřením čp. 69 se skutečně v archivu NPÚ našly! A jak se tam dostaly? Byly tam převezeny po povodních v r. 2000, kdy archiv SÚRPMO uložený v Lahovicích byl zcela vytopen a mnoho stavební dokumentace se „utopilo“. Velmi vstřícný pracovník pražského NPÚ dohledal 15 kusů výkresů a dojal mě, když se omlouval, že jsou z té vody trochu pomačkané a na jednom je bláto. Já se v duchu opět radovala, jak jsme ušetřili další desetitisíce a mnoho hodin práce na novém zaměřování objektu. Jenže: to není jen tak získat takovéto výkresy, jednak za oskenování jednoho výkresu se platí 300 Kč a pak tu máme i autorská práva.

A tak začala další anabáze – požádat vedení ústavu o prominutí poplatků, neboť si je nemůžeme dovolit a za druhé dohledat osoby a firmy pod nimi podepsané, aby nám daly souhlas s užitím jejich díla. Jak se oslovuje podnik, který po revoluci zanikl? Kdo je nástupnickou společností? A jak se hledá projektant, který dům v roce 1970, tedy před 45 lety – zaměřoval? A dají nám svolení k užití plánů? A tak jsem se pustila do dalšího hledání na internetu, košaté korespondence a telefonování s projektanty, řediteli, vedoucími odborů, pracovníky, úřady a institucemi, a řešili jsme licenční smlouvy, žádosti a povolení.

Moje zvědavost a touha po dokumentaci byla zčásti uspokojená – mám nyní v ruce základní studii, pomalu mi přicházejí přes internet jednotlivě oskenované plány, ale co takhle nějaká fotodokumentace? A tak volám na Stavební úřad ve Všerubech, na Stavební odbor – památková péče Městského úřadu Nýřany, na Národní památkový ústav v Plzni a opět na NPÚ Praha – odbor fotodokumentace. Některým pracovníkům musím opakovaně volat, ten zapomněl, onen neměl čas, paní má dovolenou, pán je nemocný, ale já se nedám; pomalu se začínají dostavovat výsledky a já se jedu podívat do Plzně. Nacházím tam sbírku asi patnácti fotografií z let 1953, 1971, 1976 a 1988, a jak si hezky pod sebe řadím ty fotky domu Na Růžku pořízené přibližně ze

silnice, na nichž jsou vidět obě křídla budovy, tak se pojednou stávám svědkem běhu času – zchátralý dům z r. 1953 ještě se šindelovou střechou a s „volskými oky“, smutně ošuntělou fasádou a zabetonovanými okny se v šedesátých letech 20. století vyloupne „do krásy“ s novou taškovou střechou, a časem i s novými okny a bílým nátěrem. A co uvnitř, ve dvore a v interiérech, jak tam se projevil zub času? Na tyto fotografie mám „štěstí“ – při posledním rozloučení s domem mi jeho již bývalý majitel pan Tyrychtr předává složku nazvanou příznačně – a samozřejmě mylně – „Úterý čp. 69: **Národní** kulturní památka, registr. evid. č.: 1608“. (Kéž by byl dům Na Růžku na stejném seznamu památek jako Karlštejn, to by si ho Ministerstvo kultury hýčkalo a u nás v Úterý by se s návštěvníky „netrhly dveře“.)

Takže mám v ruce foto interiérů a dvora

/zahrady, jak od pana Tyrychtra, tak od „památkářů“ – a zase si je skládám pěkně vedle sebe a nestačím se divit: co byla v roce 1970 zchátralá budova je ve srovnání s dnešním stavem skoro novostavba!

Studie, výkresy, fotografie – to jsou jen nepatrné zlomky dokumentace, která je zapotřebí k těm desítkám a desítkám „lejster“, jež nám budou postupně přibývat a otevírat dveře k povolením všeho druhu a žádostem o finanční příspěvky z nejrůznějších dotačních programů.

Jsmo na samém začátku trnité cesty, ale zapálení pro věc. Náš zájem zachránit pohledově dominantní budovu na historickém náměstí naší obce nás jistě dovede do zdárného konce – tedy vdechnutí nového života do starého domu, který bude sloužit nám všem.

Linda Leffová

Pojďte do přírody

Z akcí zaměřených na přírodovědnou tematiku vybíráme:

1. DEN ČESKÉHO LESA – Pernolec (okres Tachov), 6.6. 2015 od 12 hodin, tradiční akce s bohatým programem k destiletému výročí vyhlášení CHKO Český les

2. VOJENSKÉ CVIČIŠTĚ HMYZU SVĚDČÍ – cvičiště u Dolního Žandova, 12.6. 2015 od 15:30, entomologická exkurze

3. KVĚTY OHŘE Z RAFTU – Nebanice u mostu přes Ohři, 13.6. 2015 od 10:30, botanická exkurze pouze pro plavce

4. ZA ZOOLOGICKÝMI OBJEVY OKOLÍM KLADSKÉ – Kladská, 20.6. 2015 od 10:45, zoologická vycházka

5. KOLEM DLOUHÉ STOKY ZA RYBÍM TAJEMSTVÍM – Kladská, 18.7. 2015 od 10:45, výprava za rybami a další vodní faunou

6. ZA LEKNÍNY K ZAPOMENUTÉMU RYBNÍKU – odbočka ze silnice Královské Poříčí – Loket, 23.7. 2015, od 16:30, ukázka zajímavé vodní a na vodu vázané flóry i fauny

Všechny exkurze jsou vedeny zkušenými lektory. Více informací a přihlášky najdete na www.muzeumcheb.cz/priroda
www.ceskymlesem.cz
www.slavkovskyles.cz
www.ceskyles.ochranaprirody.cz
www.slavkovskyles.ochranaprirody.cz

Katka V.

Kladská

Ještě jednou Úterská škola

(vím, že se píše s malým ú, ale pro mě je s velkým) Chtěla bych také napsat pár vět, jako úvahu k článku pana Floriana.

Úterská škola je moje srdeční záležitost. Když jí postavili, začala jsem do ní chodit do 1. třídy. Pak jsem vychodila další školy, ale ona byla stále ta první, ta jediná. Pan Florian píše, že se v posledních letech začínají objevovat připomínky k fungování školy. Jistě by se dalo vysledovat, od kterých let se začaly připomínky objevovat.

Také by mě zajímalo, zda p. Florian považil stejně jako školu v Úterý i ty ostatní, s kterými je srovnává. Protože nikdy a nikde není vše stoprocentní.

Pokud jsem si mohla všimnout, p. Florian tu uvádí samá negativa, tedy kromě posledního odstavce, který se týká školní kuchyně. Přitom ze zprávy školní inspekce vybírá větu, kde se píše mimo jiné o nedostatku pochval. Soudím, že nic není jenom černé a na škole by se našlo i mnoho dobrého, tudíž chválného.

Dále se zabývá problémem mimoškolních aktivit. Tam bych chtěla poukázat na to, že tou věčnou kritikou byla vyštívána jedna z nejlepších sil na škole: Paní Zdražilová. Ta pro děti žila, děti ji měly rády a respektovaly ji. Jenom těch akcí co pro ně vymyslela a obětovala jim velký kus svého volna. A tvořivost, v té se jí mohl vyrovnat málokdo. Pokud jste na některé akci byl, určitě jste zjistil, že jí v tom pomáhali i ostatní učitelé a personál školy. Sama mám postiženou dceru, která se velice ráda účastnila téměř všeho, co „Lída“ pořádala. Myslím si, že toto je pro děti záživnější a prospěšnější, než sedět na kroužku.

Pevně doufám, že tuto „pěči“ některých občanů škola ustojí a bude to nadále škola, ve které se dětem bude líbit a budou do ní chodit stejně rády, jako kdysi já. Bylo by smutné, kdyby pro pár věcí, které se dají vyřešit, zaniklo to, co přes 50 let fungovalo.

Jana Krausová

... a reakce autora

V dubnovém vydání Úterského listu jsem napsal článek o škole, který vzbudil řadu emocí. Jistě, škola je důležitá instituce, protože se výraznou měrou podílí na výchově dětí a to je samozřejmě citlivé téma. Paní Krausová patřila k jednomu z prvních žáků zdejší školy. Od té doby se ale přístup k výchově dětí podstatně změnil a změnila se i očekávání rodičů od školy. Dnes již nikdo od pedagoga neočekává, že děti „postaví do latě“, nebo že „nikdo se neodváží ani ceknout“, jak bylo zmiňováno na jednání posledního zastupitelstva. Naopak – v současnosti by standardem měl být individuální přístup k žákům, zohledňování jejich osobnostních potřeb apod. Možná právě proto se časem začaly objevovat i připomínky k fungování naší školy. Řada z nich je ale do značné míry subjektivní, bez bližší znalosti konkrétních problémů je lze těžko posoudit a už vůbec se nehodí je publikovat.

Zaměřil jsem se proto na ty ryze objektivní. Vzhledem k tomu, že jedna z nejčastějších připomínek, kterou jsem k naší škole slyšel je, že jí odcházejí žáci. Rozhodl jsem se proto porovnat statistiky o počtu žáků v podobně velkých školách v okolí. U ostatních škol jsem vycházel z veřejně dostupných dat, v případě naší školy jsem pana ředitele požádal zákonnou cestou o podrobnější údaje, které podvkrát nebyl schopný na zastupitelstvu nikdo věrohodně poskytnout. Díky tomu se mi možná podařilo blíže poukázat na některé problémy v naší škole. Neříkám, že podobné problémy nemohou mít i jiné školy, o nich však můj článek nebyl. Předpokládám totiž, že naším společným zájmem je především, aby právě zdejší škola měla dostatek žáků a aby si je udržela po celou dobu školní docházky na 1. stupni.

Co se týče bývalé vychovatelky paní Zdražilové – Úterský list se zmiňovaným článkem o škole vyšel až v druhém dubnovém týdnu, zatímco výběrové řízení na pozici matrikářky městského úřadu, kde nyní působí,

bylo vyhlášeno 16. března a uzavřeno v krátkém termínu 31. března. Nevidím proto žádnou spojitost mezi zveřejněním mého článku a jejím náhlým přestupem ze školy na úřad – k tomu byly pravděpodobně jiné důvody o nichž se můžeme jen domnívat. Navíc se domnívám, že i v nové pracovní pozici bude mít dostatek prostoru pro realizaci Vámi zmiňovaných aktivit.

Záměrem článku bylo upozornit na dlouhodobě neřešené problémy naší školy, které mohou v nejhorším případě vést až k uzavření školy, což předpokládám nikdo z místních nechce. Myslím si, že po vystoupení zástupců školy na posledním jednání

městského zastupitelstva, kde jsme se mj. od pana ředitele v souvislosti s angažováním nové vychovatelky do školní družiny dozvěděli, že o kvalifikovanosti místního pedagogického personálu rozhoduje jakýsi „človíček z Olomouce“, si každý dokáže o naší škole udělat svůj obrázek a pevně doufám, že naši zastupitelé si uvědomí roli zřizovatele školy a svůj díl odpovědnosti za její budoucnost. Ta v tuto chvíli záleží především na obsazení uvolněných pozic kvalitními pedagogy, dobrém vedení školy a spolupráci s rodiči. Sentiment není na místě.

Jan Florian

Územní plán navrhne budoucnost

Jak jsme byli informováni na posledním zastupitelstvu, v Úterý se začne v nejbližší době zpracovávat územní plán. Pojdme se podívat, co to pro město a jeho občany znamená a jak je možné se do procesu zapojit.

Územní plánování je klíčovým nástrojem pro jakýkoli stavební rozvoj lidských sídel a změny v krajině. Jeho cílem je chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví, chránit krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti a určovat podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťovat ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Ve vztahu ke krajině by měl územní plán měl zajistit, aby v nezastavěném území byly v souladu s jeho charakterem umísťovány jen určené stavby, zařízení a jiná opatření.

Územní plán tedy stanovuje základní koncepci rozvoje území, zejména požadavky na využívání a prostorové uspořádání území, na umístění, uspořádání a řešení staveb, vymezuje plochy pro veřejnou infrastrukturu a veřejně prospěšné stavby. Územní plán je

tedy dokument, nutný pro další rozvoj obce. V případě Úterý, Olešovic a Vidžína bude určovat především, které plochy jsou určeny k zástavbě, kde je možné postavit objekty pro podnikání a kde musí být zachovaná zeleň. Dobře zpracovaný územní plán může zabránit nevhodné výstavbě, likvidaci zeleně, zástavbě na zemědělské půdě ale i pomoci minimalizovat rizika povodní.

Prvním krokem je zpracování tzv. zadání, které stanoví hlavní cíle a požadavky. Dle dostupných informací byl již návrh zadání územního plánu pro Úterý v minulosti zpracován a schválen, nicméně v mezichase je již neaktuální a současné zastupitelstvo zadalo jeho přepracování. Ve chvíli, kdy bude upraven, bude zveřejněn veřejnou vyhláškou, přičemž následně bude možné uplatnit písemné připomínky. Poté bude návrh zadání projednán a schválen zastupitelstvem města.

Na základě zadání je zpracován návrh územního plánu. Ten musí být zveřejněn na úřední desce a každý k němu může podat písemné připomínky. Po zapracování připomínek návrh posoudí krajský úřad a poté se koná veřejné projednání, které musí být oznámené veřejnou vyhláškou.

Písemnou připomínku v zákonem stanovených lhůtách může podat každý, bez ohledu na to, zda-li je v dané obci hlášen k trvalému pobytu, či nikoliv. Oproti tomu námitku, která má vyšší právní váhu, mohou podat pouze vlastníci dotčených nemovitostí a zástupce veřejnosti

Zatímco připomínkami se zpracovatelé nemusí detailně zabývat, námitky musí vypořádat formou písemně odůvodněného rozhodnutí schváleného zastupitelstvem.

Po vypořádání všech připomínek a námitek zastupitelstvo vydá územní plán formou usnesení.

Zajímá-li vás budoucnost našeho městečka, sledujte postup zpracování územního plánu a aktivně se účastněte všech příslušných jednání. Proces zpracování se samozřejmě budeme snažit sledovat a publikovat dostupné materiály.

S využitím serverů ecn.cz, frankbold.cz a uur.cz připravil

Jan Florian.

Kašna ožila vodou

S potěšením jsem si všiml, že z kašny u hospody po několika letech opět tryská voda, dokonce je vody plná. Chtěl bych proto touto cestou poděkovat především klukům, kteří její opravu před několika lety (ještě za starosty p. Říhy) iniciovali a prosadili a poté i sami dobrovolnický provedli první část prací. Jejich odhodlání udělat něco pro zkrášlení našeho městečka mě tenkrát úplně vyrazilo dech a velmi mě proto překvapil negativistický postoj tehdejších zastupitelů k jejich dobrovolnické aktivitě. Přesto se jim

povedlo kašnu vevnitř vyčistit a vyškrabat spáry mezi kameny. Na dokončení oprav, kdy už bylo zapotřebí koupit vhodný materiál a provést odbornější zásahy, kašna ale čekala několik let. O konečné zprovoznění se dle slov pana starosty postaral Městský úřad a jeho pracovníci a v plánu je prý i oprava a zprovoznění kašny na náměstí. Všem, kteří se na opravě kašny před hospodou podíleli, patří nejen dík můj, ale i všech poutníků, kteří se u kašny v létě zastaví a osvěží.

Jan Florian

V LETOŠNÍM ROCE MÁTE JEDINEČNOU ŠANCI PROHLÉDNOUT SI KLÁŠTERY PLASY A KLADRUBY NEZVYKLÝM POHLEDEM BĚHEM SPECIÁLNÍCH, TEMATICKY ZAMĚŘENÝCH PROHLÍDEK, TZV. "MONASTÝROVÁNÍ".

6. ČERVNA ZAČÍNÁME PROHLÍDKAMI ZAMĚŘENÝMI NA PLASKOU KLÁŠTERNÍ ARCHITEKTURU, EXTERIÉRY A VZTAHY JEDNOTLIVÝCH PROSTOR A BUDOV BÝVALÉHO CISTERCIÁCKÉHO OPATSTVÍ.

PROHLÍDKY ZAČÍNÁJÍ U POKLADNY KLÁŠTERA PLASY V BUDOVĚ KONVENTU:

11:00, 13:00 A 15:00

(PROHLÍDKA VE 13:00 JE VEDENA SPECIÁLNÍM HOSTEM - ING. ARCH. ZDENĚK CHUDÁREK / NPŮ)

VSTUPNÉ 150,- Kč / OSOBA. REZERVACE VE SKUPINĚ MOŽNÁ NA TELEFONNÍM ČÍSLE 373 322 174.

KLÁŠTER PLASY

KLÁŠTER KLADRUBY, 6. 6. 2015 - MONASTÝROVÁNÍ SPECIÁLNÍ PROHLÍDKY BÝVALÉHO BENEDIKTINSKÉHO KLÁŠTERA ZAMĚŘENÉ NA ARCHITEKTURU J. B. SANTINIHO V 17. 18. 19 A 20 HODINĚ REZERVACE VSTUPENEK NA T: 374631773.

více na: www.klastor-plasy.cz • www.klastor-kladruby.cz

6. června 2015

Manětínské Městské slavnosti / 21. 6. od 10:00 / Manětín, zámecká zahrada

Můžete se těšit na divadlo, mažoretky, indiánské vystoupení, ukázky práce s dravci, orchestr, řemeslné trhy, ukázky řemesel atd. Těšíme se na vás.

Bylinkářka radí

Milí čtenáři, tentokrát bych se s vámi ráda podělila o několik osvědčených receptů, které si mezi sebou posílají maminky a babičky po internetu. Osobně vím, že hodně z nich pracuje ve zdravotnictví a k receptům jsou často připojeny i osobní recenze.

Sirup na kašel

Je dobrý na odhlenění, například místo mucosolvanu atd.

Potřebujete: 1 sáček tymiánu (8-9 gramů). 200 g cukru. 250 ml vody.

Příprava: vodu s cukrem vaříme na mírném ohni 20 minut, poté sundáme z ohně. Přidáme celý sáček tymiánu (jeden, kupovaný tymián) nebo několik snítek čerstvého a necháme louhovat do vychladnutí. Scedit do skleněné lahvičky, a po lžičkách užívat třeba 5 krát denně. Nenamáčejte do sirupu olíznutou lžičku! Sirup vydrží dlouho. Je možné jej skladovat při pokojové teplotě i 2 měsíce.

Používá jej úspěšně maminka 3 dětí.

Česnekové přírodní antibiotikum při kašli

Potřebujete: 6 stroužků česneku, 8 lžic cukru, 250ml vody.

Příprava: Česnek nasekáme na drobno a dáme do vody s cukrem. Zamícháme a pomalu vaříme 10 min. Necháme uležet několik hodin a scedíme. Uchováváme v ledničce. Velmi rychle zabírá na kašel, nejpозději druhý den

zaznamenáte velkou změnu.

Maminka 2 dětí. Malé dcerce, 16. měsíční dává 4ml 3x denně a starší (10 let) 5ml po každé, když si vzpomene, třeba i 6x denně. Funguje prý na jakýkoliv kašel.

Stáňa

Kdo se ujme černé fenky labradora?

Hodná!
Umí základní
povely, odhadem
8 let stará.

Je umístěna v útulku v Manětíně.
K doptání na MÚ
nebo na čísle
721 472 499.

KULTURNÍ KONSTANTINKY JSOU TU PRO VÁS

LÁZEŇSKÁ STRUNA

country folkový festivalček - XII. ročník - open air u KD

SEMTAM 8. 8. ROMANIK (USA/CZ)

JIMMI BOZEMAN a Lazy Pigs

X. BAUMAXA TUČNÁCI

R. KŘEŠŤAN a DRUHÁ TRÁVA

Předprodej na obecním úřadě
a v infocentru od 20.7.

deník

KULTURNÍ KONSTANTINKY JSOU TU PRO VÁS

6. 6. U PRAMENE

multizánrový festival - XI. ročník - open air u KD / 14:00

HROMOSVOD

SCHODIŠTĚ

VINTAGE WINE

LESTER JACKMAN BAND

THE SOLID VIBES

MR. COCOMAN

BURMA JONES

Předprodej na obecním úřadě
a v infocentru od 26. 5.

deník

KULTURNÍ KONSTANTINKY JSOU TU PRO VÁS

10.-11.7. REVIVAL FEST

rock-pop revivalový festival - XII. ročník - open air u KD

10.7. ABBA

11.7. TURBO * STATUS QUO * ERIC CLAPTON

SOKIE + SUZI QUATRO

BEATLES

RED HOT CHILI PEPPERS

Předprodej na obecním úřadě
a v infocentru od 29. 6.

deník

Tipy na kulturní akce v okolí

11. 7. 2015 – úterský jarmark

13. – 14. 6.

VÍKEND OTEVŘENÝCH ZAHRAD

trvalková zahrada manželů Svobodových na Vidžíně, v sobotu v 14:00 bavorská dechovka

28. 6.

POUŤ SV. JANA KŘTITELE

posezení na zahradě Domu Na Růžku

4. 7.

FORMANSKÝ DEN V HUNČICÍCH

18. – 19. 7. Bezdrůžické parní léto

27. 7. / 15:00

9 TÝDNŮ BAROKA

Krasíkov / Ovčí vrch – Den pro krajinu

28. 7. / 18:00

9 TÝDNŮ BAROKA – Cebiv

barokní večer na návsi, večer divadelní představení Anděl strážce a barokní ohňostroj

29. 7. / 10:00 – 18:00

9 TÝDNŮ BAROKA – Bezdrůžice, mimořádné prohlídky zámku, v 18:00 koncert Rosa Coeli, ve 20:00 koncert Capella Mariana

2. 8.

9 TÝDNŮ BAROKA – Úterý/Vidžín, odpolední pěší výlet, piknik na louce, taneční představení

kaple sv. Anny, Nečtiny

11. 6.

SPITFIRE COMPANY – Animal Exitus

15. 6.

NANO HACH – Písečná žena

18. 6.

YUKY SUZUKI – Outdoor tanec

26. 6.

SEEDS OF DANCE

Mariánské Lázně – Městské divadlo

4. 6. / 19:30

Saul O'Hara – OŽENIT SE, TO JE VŽDYCKY RIZIKO, Divadlo lidové tvorby M. Lázně, režie O. Zima

11. 6. / 19:30

Robert Thomas – MANDARINKOVÝ POKOJ, režie: L. Vajdička

18. 6. / 19:30

Ronald Harwood – KVARTET Divadlo Bez zábradlí, Praha; režie: P. Slavík

24. 6. / 19:30

TO NEJLEPŠÍ Z ČECH v podání krojované kapely Krajanka

Manětín – koncerty ve velkém sále manětínského zámku

20. 6. / 20:00

MUSICA BOHEMICA, AD FONTES J.S. Bach, G.F. Händel, G.Ph. Tellemann, G. Puliti a lidové písně z Čecha a Moravy

18. 7. / 20:00

LOBKOWICZ TRIO

J. Suk, F. Schubert

15. 8. / 20:00

ŽIDOVSKÉ HOUSLE

A. Shonert – housle, N. Shonert – klavír originální aranže národních melodií, vlastní skladby A. Shonerta a klasiků žid. hudby

Bečovská botanická zahrada

13. 6.

Z BEČOVA ZA MINERÁLNÍMI PRAMENY

19. 7.

BEČOVSKÉ SLAVNOSTI

snídaně v trávě

7. – 9. 8.

EKO FESTIVAL Zázračná planeta země

příspěvky do příštího čísla posílejte nejpozději do 20. 7. 2015

Úterský list – dvouměsíčník občanů městečka Úterý. Registrační č. ministerstva kultury: MK ČR E 22123. Vychází 6x do roka. Úterský list vychází za podpory Nadace VIA z programu Města z jiného těsta – Rychlé granty. Redakce: Ida Kaiserová (šéfredaktor), Staňa Tučková, Kateřina Vlažná, Kamila Kozáková, Jan Florian, Cyril Kozák. Vydává Ida Kaiserová, Úterý 6, místo vydávání Úterý, ČR. Úterský list získáte zdarma v prodejně potravin Úterý a v hostinci „U kašny“. Email: utersky-list@centrum.cz.

